

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษา เรื่อง “การศึกษาทักษะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ” ในครั้งนี้ผู้ศึกษานำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยายตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ อายุราชการ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับตำแหน่ง อัตราเงินเดือน จำนวนผู้ต้องขังที่อยู่ในความควบคุม ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง

2. ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง ได้แก่ ทักษะต่อเป้าหมายการฝึกวิชาชีพ ทักษะต่อผู้บังคับบัญชา / เพื่อนร่วมงาน ทักษะต่อการปฏิบัติงานด้านฝึกวิชาชีพ ทักษะต่อตัวผู้ต้องขังที่เข้ารับการฝึกวิชาชีพและทักษะต่อผลการปฏิบัติงานด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง

3. ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อการเตรียมความพร้อมด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ ได้แก่ ทักษะต่อปัญหาและอุปสรรคด้านภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ ทักษะต่อปัญหาอุปสรรคด้านระยะเวลาในการฝึกวิชาชีพ ทักษะต่อปัญหาและอุปสรรคด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ทักษะต่อปัญหาและอุปสรรคด้านอัตราค่าจ้างและตารางแสดงปัญหาและอุปสรรคที่มีความสำคัญที่สุดต่อการเตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง โดยให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว

4. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการเตรียมความพร้อมโดยการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรศึกษา

ตารางที่ 4.1

เพศ

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	69	64.5
หญิง	38	35.5
รวม	107	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 64.5 ร้อยละ 35.5 เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 4.2

อายุ

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุระหว่าง 20-35 ปี	23	21.49
อายุระหว่าง 36-45 ปี	51	47.66
อายุระหว่าง 46-55 ปี	26	24.29
อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป	7	6.54
รวม	107	100

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษามีอายุระหว่าง 36-45 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.66 รองลงมาตามลำดับ คือ มีอายุระหว่าง 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.29 อายุระหว่าง 20-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.49 และอายุตั้งแต่ 56 ปี ขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 6.54

ตารางที่ 4.3

อายุราชการ

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-5 ปี	10	9.34
6-10 ปี	25	23.36
11-20 ปี	32	33.64
21 ปีขึ้นไป	40	37.38
รวม	107	100

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษามีอายุราชการตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไปมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.38 รองลงมาตามลำดับคือมีอายุราชการ 11-20 ปีคิดเป็นร้อยละ 33.64 อายุราชการ 6 -10 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.36 และ อายุราชการ 1-5 ปีคิดเป็นร้อยละ 9.34

ตารางที่ 4.4

สถานภาพสมรส

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	39	36.4
สมรส	60	56.1
หย่า/หม้าย/แยก	8	7.5
รวม	107	100

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคิดเป็นร้อยละ 56.1 รองลงมาโสดคิดเป็นร้อยละ 36.4 และสถานภาพหย่า หม้าย หรือ แยกกันอยู่คิดเป็นร้อยละ 7.5

ตารางที่ 4.5
ระดับการศึกษา

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษา/เทียบเท่า/หรือต่ำกว่า	14	13.1
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	24	22.4
ปริญญาตรี	63	58.9
ปริญญาโท	6	5.6
รวม	107	100

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษามีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาตามลำดับคือระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 22.4 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่าหรือต่ำกว่าคิดเป็นร้อยละ 13.1 ระดับการศึกษาระดับปริญญาโทน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 5.6

ตารางที่ 4.6
ระดับตำแหน่ง

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับ 1-2	5	4.7
ระดับ 3-4	17	15.9
ระดับ 5-6	83	77.6
ระดับ 7 ขึ้นไป	2	1.9
รวม	107	100

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษาดำรงตำแหน่งระดับ 5-6 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 77.6 รองลงมาตามลำดับ คือ ตำแหน่งระดับ 3-4 คิดเป็นร้อยละ 15.9 ตำแหน่งระดับ 1-2 คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 1.9

ตารางที่ 4.7
อัตราเงินเดือน

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5,000-10,000 บาท	16	14.95
10,001-15,000 บาท	24	22.49
15,001-16,000 บาท	10	9.34
16,001 บาทขึ้นไป	58	54.20
รวม	107	100

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มประชากรศึกษาส่วนใหญ่มีอัตราเงินเดือนตั้งแต่ 16,001 บาท ขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 54.20 รองลงมาตามลำดับมีอัตราเงินเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.49 อัตราเงินเดือนระหว่าง 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.95 อัตราเงินเดือนระหว่าง 15,001-16,000 บาท เป็นส่วนน้อยคิดเป็นร้อยละ 9.34

ตารางที่ 4.8
จำนวนผู้ต้องขังในความควบคุม

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5-50 คน	46	42.99
51-100 คน	11	10.28
101-150 คน	10	9.34
150 คนขึ้นไป	40	37.38
รวม	107	100

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่ามีจำนวนผู้ต้องขังในความควบคุมในการฝึกวิชาชีพ 5-50 คนคิดเป็นร้อยละ 42.99 มีจำนวนผู้ต้องขังตั้งแต่ 150 คนขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 37.38 มีจำนวนผู้ต้องขัง 51-100 คน คิดเป็นร้อยละ 10.28 มีจำนวนผู้ต้องขัง 101-150 คน คิดเป็นร้อยละ 9.34

ตารางที่ 4.9
ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0-1 ปี	19	17.75
1-2 ปี	6	5.60
2-3 ปี	7	6.54
3 ปีขึ้นไป	75	70.09
รวม	107	100

จากตารางแสดงที่ 4.9 ให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ปฏิบัติหน้าที่ฝึกวิชาชีพเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 70.09 ระยะเวลา 0-1 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.75 ระยะเวลา 2-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.54 ระยะเวลา 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.60

ส่วนที่ 2 ทักษะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการเตรียมความพร้อม
ด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง

ตารางที่ 4.10
ทักษะต่อเป้าหมายในการฝึกวิชาชีพ

ข้อคำถาม	ลักษณะข้อความ	ระดับของทัศนะ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
<u>ทัศนะต่อเป้าหมายในการฝึกวิชาชีพ</u> 1. การฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังเป็นสิ่งที่มิประโยชน์ต่อผู้ต้องขังและหน่วยงาน	P	61 (57.0)	45 (42.1)	1 (0.9)	0	0	4.56	0.517	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าทัศนคติต่อเป้าหมายในการฝึกวิชาชีพของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ว่าการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อผู้ต้องขังและหน่วยงานในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งคิดเป็นร้อยละ 57 ที่ค่าเฉลี่ย 4.56

ตารางที่ 4.11

ทัศนคติของผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน

ข้อคำถาม	ลักษณะข้อความ	ระดับของทัศนคติ (ร้อยละ)					- X̄	S.D.	แปลผล	
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
ทัศนคติต่อ										
ผู้บังคับบัญชา/										
เพื่อนร่วมงาน										
1. ผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุนในการปฏิบัติงานด้านฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังเป็นอย่างดี	P	29 (27.1)	64 (59.8)	14 (13.1)	0	0	4.14	0.621	เห็นด้วย	
2. เพื่อนร่วมงานให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการปฏิบัติงานด้านฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังเป็นอย่างดี	P	32 (29.9)	59 (55.1)	14 (13.1)	2 (1.9)	0	4.13	0.702	เห็นด้วย	
รวม							4.13	0.661	เห็นด้วย	

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานด้าน
 ฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังเป็นอย่างดี ในระดับเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 59.8 ที่ค่าเฉลี่ย 4.14 และเพื่อน
 ร่วมงานก็ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการปฏิบัติงานด้านฝึกวิชาชีพเป็นอย่างดีในระดับเห็นด้วย
 คิดเป็นร้อยละ 55.1 ที่ค่าเฉลี่ย 4.13

ตารางที่ 4.12

ทัศนคติต่อการปฏิบัติงานด้านฝึกวิชาชีพ

ข้อคำถาม	ลักษณะ ข้อความ	ระดับของทัศนะ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
<u>ทัศนะต่อการ ปฏิบัติงานด้านฝึก วิชาชีพ</u>									
1. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจในการ ฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง เป็นอย่างดี	P	24 (22.4)	50 (46.7)	18 (16.8)	13 (12.1)	2 (1.9)	3.76	0.999	เห็น ด้วย
2. ท่านสามารถนำ ความรู้ของท่านที่มี อยู่มาฝึกวิชาชีพ ให้แก่ผู้ต้องขังได้ อย่างเต็มที่	P	21 (19.6)	49 (45.8)	20 (18.7)	15 (14.0)	2 (1.9)	3.67	1.007	เห็น ด้วย
3. ท่านสนใจใฝ่หา ความรู้ด้านฝึก วิชาชีพเพื่อนำมา สอนให้แก่ผู้ต้องขัง เสมอ	P	24 (22.4)	53 (49.5)	23 (21.5)	7 (6.5)	0	3.88	0.832	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ลักษณะข้อความ	ระดับของทักษะ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
4. ท่านมีความถนัดในวิชาชีพที่ท่านฝึกให้แก่ผู้ต้องขัง	P	20 (18.7)	50 (46.7)	12 (11.2)	22 (20.6)	3 (2.8)	3.58	1.099	เห็นด้วย
รวม							3.72	0.984	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความรู้ความเข้าใจในการฝึกวิชาชีพให้ผู้ต้องขังในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 46.7 ที่ค่าเฉลี่ย 3.76 มีความสามารถในการนำความรู้ที่มีอยู่มาฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังได้อย่างเต็มที่ในระดับเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 45.8 ที่ค่าเฉลี่ย 3.67 มีความสนใจใฝ่หาความรู้ด้านฝึกวิชาชีพเพื่อนำมาสอนให้แก่ผู้ต้องขังในระดับเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 49.5 ที่ค่าเฉลี่ย 3.88 และมีความถนัดในวิชาชีพที่ฝึกให้ผู้ต้องขังในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 46.7 ที่ค่าเฉลี่ย 3.58

ตารางที่ 4.13
ทัศนคติของผู้ต้องขังที่เข้ารับการฝึกวิชาชีพ

ข้อคำถาม	ลักษณะข้อความ	ระดับของทัศนคติ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
<u>ทัศนคติของผู้ต้องขังที่เข้ารับการฝึกวิชาชีพ</u>									
1. ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษทุกคนควรเข้ารับการฝึกวิชาชีพ	P	37 (34.6)	59 (55.1)	8 (7.5)	3 (2.8)	0	3.58	0.701	เห็นด้วย
2. ผู้ต้องขังมีความต้องการเข้ารับการฝึกวิชาชีพ	P	24 (22.4)	52 (48.6)	27 (25.2)	4 (3.7)	0	3.90	0.788	เห็นด้วย
3. ผู้ต้องขังมีความพร้อมในการเข้ารับการฝึกวิชาชีพ	P	19 (17.8)	41 (38.3)	35 (32.7)	10 (9.3)	2 (1.9)	3.61	0.949	เห็นด้วย
4. ท่านได้ประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการฝึกวิชาชีพ	P	22 (20.6)	70 (65.4)	8 (7.5)	5 (4.7)	2 (1.9)	3.98	0.801	เห็นด้วย
รวม							3.76	0.809	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษทุกคนควรเข้ารับการฝึกวิชาชีพในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 55.1 ที่ค่าเฉลี่ย 3.58 ผู้ต้องขังมีความต้องการเข้ารับการฝึกวิชาชีพในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.6 ที่ค่าเฉลี่ย 3.90 ผู้ต้องขังมีความพร้อมในการรับการฝึกวิชาชีพในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 38.3 ที่ค่าเฉลี่ย 3.61 เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ได้ประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของการฝึกวิชาชีพในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 65.4 ที่ค่าเฉลี่ย 3.98

ตารางที่ 4.14

ทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานด้านผักชีฟให้แก่ผู้ต้องขัง

ข้อคำถาม	ลักษณะ ข้อความ	ระดับของทัศนะ (ร้อยละ)					- X	S.D.	แปล ผล
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น อย่าง ยิ่ง			
<u>ทัศนะต่อผลการ ปฏิบัติงานด้านฝึก อาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง</u> 1. ท่านพอใจต่อ ผลสำเร็จของการฝึก วิชาชีพให้แก่ ผู้ต้องขังในปัจจุบัน	P	20 (18.7)	52 (48.6)	29 (27.1)	4 (3.7)	2 (1.9)	3.79	0.858	เห็น ด้วย
2. ควรมีการ ประเมินผลผู้ต้องขัง หลังการฝึกวิชาชีพ	P	33 (30.8)	74 (69.2)	0	0	0	4.31	0.464	เห็น ด้วย
3. ควรนำผลการ ประเมินมาปรับปรุง การฝึกวิชาชีพ	P	40 (37.4)	64 (59.8)	3 (2.8)	0	0	4.35	0.534	เห็น ด้วย
4. การฝึกวิชาชีพจะ ทำให้ผู้ต้องขังกระทำ ผิดซ้ำน้อยลง	P	20 (18.7)	52 (48.6)	27 (25.2)	6 (5.6)	2 (1.9)	3.77	0.886	เห็น ด้วย
5. ผู้ต้องขังไม่ค่อยได้ ประโยชน์จากการ ฝึกวิชาชีพ	N	12 (11.2)	36 (33.6)	23 (21.5)	33 (30.8)	3 (2.8)	2.80	1.085	ไม่ แน่ใจ
รวม							3.80	0.765	เห็น ด้วย

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์พอใจต่อผลสำเร็จของการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังในปัจจุบันในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.6 ที่ค่าเฉลี่ย 3.79 ควรมีการประเมินผลผู้ต้องขังหลังการฝึกวิชาชีพในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 69.2 ที่ค่าเฉลี่ย 4.31 และควรนำผลการประเมินมาปรับปรุงในการฝึกวิชาชีพในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 59.8 ที่ค่าเฉลี่ย 4.35 ผู้ต้องขังไม่ค่อยได้ประโยชน์จากการฝึกวิชาชีพในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 21.5 ที่ค่าเฉลี่ย 2.80

ตารางที่ 4.15

ทัศนะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการเตรียมความพร้อม
ด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง

ข้อมูล	$\bar{X}$	S.D.
1. ทัศนะต่อเป้าหมายในการฝึกวิชาชีพ	4.56	0.517
2. ทัศนะต่อผู้บังคับบัญชา/เพื่อนร่วมงาน	4.13	0.661
3. ทัศนะต่อผลการปฏิบัติงานด้านฝึกอาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง	3.80	0.765
4. ทัศนะต่อผู้ต้องขังที่เข้ารับการฝึกวิชาชีพ	3.76	0.809
5. ทัศนะต่อการปฏิบัติงานด้านฝึกวิชาชีพ	3.72	0.984
รวม	3.99	0.747

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ทัศนะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีทัศนะต่อการเตรียมความพร้อมด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังโดยรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยที่ค่าเฉลี่ย 3.99 โดยทัศนะต่อเป้าหมายในการฝึกวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.56 รองลงไปคือ ทัศนะต่อผู้บังคับบัญชา/เพื่อนร่วมงาน ทัศนะต่อผลการปฏิบัติงานด้านฝึกอาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง ทัศนะต่อผู้ต้องขังที่เข้ารับการฝึกวิชาชีพ และทัศนะต่อการปฏิบัติงานด้านฝึกวิชาชีพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13, 3.80, 3.76 และ 3.72 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ทักษะต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อ

การเตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพให้แก่

ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ

ตารางที่ 4.16

ทักษะต่อปัญหาและอุปสรรคด้านภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ

ข้อคำถาม	ลักษณะข้อความ	ระดับของทัศนนะ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
<u>ทัศนนะต่อปัญหาและอุปสรรคด้านภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ</u>									
1. ท่านเหนื่อยล้าจากการปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการ จึงทำให้การฝึกวิชาชีพไม่มีประสิทธิภาพ	N	29 (27.1)	57 (53.3)	8 (7.5)	13 (12.1)	0	2.05	0.915	เห็นด้วย
2. ท่านรับผิดชอบต่อจำนวนผู้ต้องขังที่เข้ารับการฝึกวิชาชีพมากเกินไป	N	12 (11.2)	63 (58.9)	17 (15.9)	13 (12.1)	2 (1.9)	2.35	0.902	เห็นด้วย
3. ควรมีวิทยากรจากภายนอกมาช่วยในการฝึกวิชาชีพเพื่อแบ่งเบาภาระ	P	37 (34.6)	66 (61.7)	3 (2.8)	1 (0.9)	0	4.29	0.614	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม							2.89	0.810	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่าการที่เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เหนื่อยล้าจากการปฏิบัติหน้าที่เฝ้ารักษาการณ์ จึงทำให้การฝึกวิชาชีพไม่มีประสิทธิภาพในระดับเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 53.3 ที่ค่าเฉลี่ย 2.05 และเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต้องรับผิดชอบต่อจำนวนผู้ต้องขังที่เข้ารับการฝึกวิชาชีพมากเกินไปในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 58.9 ที่ค่าเฉลี่ย 2.35 ควรมีวิทยากรจากภายนอกมาช่วยในการฝึกวิชาชีพ เพื่อแบ่งเบาภาระในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งคิดเป็นร้อยละ 34.6 ที่ค่าเฉลี่ย 4.29

ตารางที่ 4.17

ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านระยะเวลาในการฝึกวิชาชีพ

ข้อคำถาม	ลักษณะข้อความ	ระดับของทัศนคติ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
<u>ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านระยะเวลาในการฝึกวิชาชีพ</u> 1. ระยะเวลาในการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังนานเกินไปทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนางานของท่าน	N	16 (15.0)	51 (47.7)	15 (14.0)	22 (20.6)	3 (2.8)	2.49	1.067	เห็นด้วย
2. งานฝึกวิชาชีพที่ท่านปฏิบัติอยู่น่าเบื่อจำเจ	N	10 (9.3)	58 (54.2)	10 (9.3)	26 (24.3)	3 (2.8)	2.57	1.047	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ลักษณะข้อความ	ระดับของทัศนะ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
3. เจ้าหน้าที่แต่ละคนควรหมั่นเวียนการฝึกวิชาชีพในสาขาที่แตกต่างกันออกไป	P	28 (26.2)	69 (64.5)	6 (5.6)	3 (2.8)	1 (0.9)	4.12	0.710	เห็นด้วย
รวม							3.06	0.941	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาในการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องนานเกินไป ทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนางานในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 47.7 ที่ค่าเฉลี่ย 2.49 งานฝึกวิชาชีพที่ปฏิบัติอยู่น่าเบื่อจำเจในระดับเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 54.2 ที่ค่าเฉลี่ย 2.57 และเจ้าหน้าที่แต่ละคนควรหมั่นเวียนการฝึกวิชาชีพในสาขาที่แตกต่างกันออกไปในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 64.5 ที่ค่าเฉลี่ย 4.12 ปฏิบัติงานฝึกวิชาชีพในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 58.9 ที่ค่าเฉลี่ย 1.92 และการเลื่อนตำแหน่งเป็นไปได้อย่างยากในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 52.3 ที่ค่าเฉลี่ย 1.86

ตารางที่ 4.18

ปัญหาและอุปสรรคด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ

ข้อคำถาม	ลักษณะข้อความ	ระดับของทัศนะ (ร้อยละ)					- X̄	S.D.	แปลผล
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
<u>ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ</u>									
1. ท่านไม่พอใจกับเงินเดือนและสวัสดิการที่ได้รับ	N	17 (15.9)	54 (50.5)	8 (7.5)	25 (23.4)	3 (2.8)	3.53	1.102	เห็นด้วย
2. ท่านจำเป็นต้องหารายได้อื่นเสริมอีกเพื่อความเพียงพอต่อการดำรงชีพ	N	27 (25.2)	71 (66.4)	5 (4.7)	4 (3.7)	0	1.87	0.660	เห็นด้วย
3. การไม่อนุญาตให้ลาศึกษาต่อเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของท่าน	N	29 (27.1)	63 (58.9)	10 (9.3)	5 (4.7)	0	1.92	0.741	เห็นด้วย
4. การเลื่อนตำแหน่งของท่านเป็นไปได้ยาก	N	37 (34.6)	56 (52.3)	7 (6.5)	6 (5.6)	1 (0.9)	1.86	0.841	เห็นด้วย
รวม							2.29	0.836	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่พอใจกับเงินเดือนและสวัสดิการที่ได้รับในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 50.5 ที่ค่าเฉลี่ย 3.53 เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์จำเป็นต้องหารายได้เสริมอีกเพื่อความเพียงพอต่อการดำรงชีพในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 66.4 ที่ค่าเฉลี่ย 1.57 และการไม่อนุญาตให้ลาศึกษาต่อเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานฝึกวิชาชีพในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 58.9 ที่ค่าเฉลี่ย 1.92 และการเลื่อนตำแหน่งเป็นไปได้อย่างยากในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 52.3 ที่ค่าเฉลี่ย 1.86

ตารางที่ 4.19

ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านอัตราค่าจ้าง

ข้อคำถาม	ลักษณะข้อความ	ระดับของทัศนคติ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
<u>ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านอัตราค่าจ้าง</u>										
1. ควรมีหน่วยงานหรือมูลนิธิอื่นมาช่วยในงานฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ	P	20 (18.7)	82 (76.6)	3 (2.8)	1 (0.9)	1 (0.9)	4.11	0.572	เห็นด้วย	
2. ควรมีเจ้าหน้าที่จากฝ่ายอื่นๆ ในหน่วยงานมาช่วยในขณะทำการฝึกวิชาชีพ	P	49 (45.8)	46 (43.0)	5 (4.7)	6 (5.6)	1 (0.9)	4.27	0.864	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
รวม							4.19	0.718	เห็นด้วย	

จากตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่า การที่ควรให้มีหน่วยงานหรือมูลนิธิอื่นมาช่วยในฝึกวิชาชีพผู้ต้องชังก่อนพ้นโทษในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 76.6 ที่ค่าเฉลี่ย 4.11 และควรมีเจ้าหน้าที่จากฝ่ายอื่นๆ ในหน่วยงานมาช่วยในขณะทำการฝึกวิชาชีพ ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 45.8 ที่ค่าเฉลี่ย 4.27

ตารางที่ 4.20

ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อการเตรียมความพร้อม
ด้านการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องชังก่อนพ้นโทษ

ข้อมูล	$\bar{X}$	S.D.
1. ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านอัตราค่าจ้าง	4.19	0.718
2. ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านระยะเวลาในการฝึกวิชาชีพ	3.06	0.941
3. ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ	2.89	0.810
4. ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ	2.29	0.836
รวม	3.10	0.826

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อการเตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องชังก่อนพ้นโทษ โดยรวมอยู่ในระดับ ไม่น่าพอใจที่ค่าเฉลี่ย 3.10 โดยทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านอัตราค่าจ้างมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.19 รองลงไป คือ ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านระยะเวลาในการฝึกวิชาชีพ ทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรค ด้านภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ และทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 2.89 และ 2.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21

จำนวนและค่าร้อยละของปัญหาและอุปสรรคที่มีความสำคัญต่อ
การเตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง
โดยให้เลือกตอบข้อที่คิดว่าเป็นปัญหาและ
อุปสรรคที่สุดดังนี้

ปัญหาอุปสรรค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ด้านอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการฝึกวิชาชีพ	49	45.8
2. ด้านความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการฝึกวิชาชีพ	38	35.5
3. จำนวนผู้ต้องขังที่ฝึกวิชาชีพมากเกินไป	12	11.2
4. สถานที่ไม่เพียงพอกับการฝึกวิชาชีพ	8	7.5
รวม	107	100

จากตารางที่ 4.21 พบว่าปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังมากที่สุด คือ ด้านอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการฝึกวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงไปคือ ด้านความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการฝึกวิชาชีพ ด้านจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอกับการฝึกวิชาชีพ และด้านจำนวนผู้ต้องขังที่ฝึกวิชาชีพมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 35.5 11.2 และ 7.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการฝึกวิชาชีพ
ให้แก่ผู้ต้องขังในแบบสอบถามให้เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)
1. ควรให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมด้านการฝึกวิชาชีพให้มากยิ่งขึ้น	93
2. การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเข้ารับการฝึกวิชาชีพควรให้ตรงตามความต้องการและความถนัดของผู้ต้องขัง	85
3. ส่งเสริมการไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการฝึกวิชาชีพเพื่อประสิทธิภาพในการฝึกวิชาชีพ	81
4. การฝึกวิชาชีพไม่ควรคำนึงถึงรายได้เป็นหลักแต่ควรคำนึงถึงศักยภาพของผู้ต้องขัง	74
5. ส่งเสริมให้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำมาฝึกวิชาชีพ	65
รวม	389

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด คือ ควรให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมด้านการฝึกวิชาชีพให้มากยิ่งขึ้น เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ 93 คน รองลงไปคือการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเข้ารับการฝึกวิชาชีพควรให้ตรงตามความต้องการและความถนัดของผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ 85 คน ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการฝึกวิชาชีพเพื่อประสิทธิภาพในการฝึกวิชาชีพ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ 81 คน การฝึกวิชาชีพไม่ควรคำนึงถึงรายได้เป็นหลัก แต่ควรคำนึงถึงศักยภาพของผู้ต้องขังเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ 74 คน และส่งเสริมให้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำมาฝึกวิชาชีพ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะ 65 คน

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษา ทักษะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ : ศึกษาเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง ในกลุ่มเรือนจำ/ทัณฑสถานลาดยาว ซึ่งประกอบไปด้วย เรือนจำกลางคลองเปรม เรือนจำพิเศษกรุงเทพ ทัณฑสถานหญิงกลาง ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 36-45 ปี มีอายุราชการตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ตำแหน่งระดับ 5-6 มีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังจำนวนเฉลี่ย 5-50 คน ต่อเจ้าหน้าที่ 1 คน พบว่า ในปัจจุบัน เรือนจำและทัณฑสถานในกลุ่มลาดยาว มีการเตรียมความพร้อมด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ โดยดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีของแต่ละเรือนจำ/ทัณฑสถาน ภายใต้แผนทิศทางของกรมราชทัณฑ์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2546-2550) มีเป้าหมายหลักเพื่อปรับเปลี่ยนทักษะ และพฤติกรรมผู้ต้องขังโดยการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังก่อนปล่อยตัวทุกราย ในการฝึกอบรมวิชาชีพแบ่งเป็น หลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาว ให้ผู้ต้องขังได้เลือกเรียนและฝึกปฏิบัติตามความสนใจ และตามถนัด ซึ่งแต่ละ หลักสูตรเมื่อเรียนจบแล้ว สามารถไปใช้ในชีวิตประจำวันและนำไปประกอบอาชีพอิสระเลี้ยงตนเอง และครอบครัวได้ เป็นการสร้างสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดอย่างมีมนุษยธรรม เป็นการวางแผนที่ดีเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมด้านวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง เพราะนอกจากจะช่วยทำให้ผู้ต้องขังกับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติแล้ว ยังช่วยคุ้มครองป้องกันสังคมให้ปลอดภัยจากอาชญากรรมอีกทางหนึ่งด้วย เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานตามแผนของเรือนจำและทัณฑสถาน มีทักษะต่อการเตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังเห็นด้วยกับแผนปฏิบัติการประจำปี ของแต่ละเรือนจำว่า มีเป้าหมาย ที่เป็นประโยชน์ ต่อตัวผู้ต้องขังและยังสอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาการลงโทษที่เปลี่ยนจากการลงโทษผู้กระทำผิดมาเป็นการแก้ไขฟื้นฟู (Rehabilitation) เป็นการให้โอกาสผู้กระทำผิดได้กลับตัวและได้แก้ไขตัวเอง เพื่อมิให้มีการกระทำผิดมากขึ้น เป็นการขัดเกลาให้ผู้กระทำผิดดีขึ้นและเป็นมาตรการลงโทษที่ไม่รุนแรงสำหรับผู้กระทำผิดที่ต้องโทษจำคุกมาระยะหนึ่งแล้ว ผู้ต้องขังทุกคนก่อนพ้นโทษควรจะได้รับ การฝึกวิชาชีพในโครงการต่าง ๆ ที่เรือนจำ/ ทัณฑสถานจัดเตรียมไว้ให้ตามความเหมาะสมความชอบ และความถนัดของผู้ต้องขัง การฝึกวิชาชีพนอกจากจะมีประโยชน์ต่อตัวผู้ต้องขังเอง แล้ว ยังมีประโยชน์ต่อองค์กรด้วย เพราะการฝึกวิชาชีพระหว่างอยู่ในเรือนจำยังก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งมาจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และรายได้จากการรับจ้างแรงงานจากผู้ว่าจ้างแรงงานภายนอกหน่วยงาน

ผู้ต้องขังจะได้รับส่วนแบ่ง 50% จากกำไรสุทธิ ของงานรับจ้าง นั้นๆ ไว้สำหรับค่าใช้จ่าย ส่วนตัวที่จำเป็นนอกเหนือจากสิ่งของที่เรือนจำ/ทัณฑสถานมีให้ และสามารถเป็นเงินเก็บเพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพอิสระภายหลังพ้นโทษเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมการมีงานทำ หลังพ้นโทษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเตรียมความพร้อมของ เบญจพล วชิรศรีสมุทร (2545) ว่าการเตรียมความพร้อมเพื่อมีงานทำ หมายถึง การเตรียมในด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะ รวมถึงบุคลิกภาพ ที่เหมาะสม เพื่อสร้างโอกาสในการมีงานทำ และมีความพร้อมในการทำงาน โดยได้มีงานทำ มีรายได้ เพียงพอในการเลี้ยงชีพ มีความมั่นคงในการทำงาน มีความพึงพอใจในการทำงาน ที่สุจริต และไม่คิดก่ออาชญากรรมอีก

สำหรับทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมด้านฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานมากที่สุดคือ ปัญหาด้านอัตรากำลัง เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ พบว่า เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต้องรับภาระหน้าที่ฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง ในอัตราส่วนเฉลี่ย 1 ต่อ 50 คน หมายความว่าเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ 1 คน ต้องดูแลและฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังถึง 50 คน ซึ่งเป็นการยากที่จะทำการฝึกวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในการปฏิบัติงานจริง ๆ แล้ว เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์นอกจากจะทำหน้าที่ฝึกวิชาชีพแล้ว ยังต้องทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังควบคุมไปด้วย ฉะนั้นในการดูแล เรื่องความปลอดภัย ความประพฤติ และเครื่องมือในการฝึกวิชาชีพจึงไม่ทั่วถึง และปัญหาที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ไม่มีความรู้ความชำนาญ เฉพาะด้านในการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง เนื่องจากอัตรากำลังไม่เพียงพอจึงทำให้ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ขาดโอกาสในการไปศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเกี่ยวกับการฝึกวิชาชีพนอกหน่วยงาน และยังต้องปฏิบัติหน้าที่ ในการเข้าเวรรักษาการณ์ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ตอนกลางคืนในวันธรรมดา และเข้าเวรรักษาการณ์ในวันหยุด จึงทำให้ลักษณะการทำงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เป็นลักษณะการทำงาน 24 ชั่วโมง ประกอบกับลักษณะงานในการฝึกวิชาชีพให้ผู้ต้องขังในหลักสูตรระยะยาวจะเป็นลักษณะการฝึกวิชาชีพในสาขาเดิมๆ เป็นเวลานาน ทำให้เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์รู้สึกเบื่อหน่าย เป็นสาเหตุให้เจ้าหน้าที่ขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนางานฝึกวิชาชีพ ผู้บังคับบัญชา ควรนโยบายจัดให้เจ้าหน้าที่แต่ละคนหมุนเวียนงานฝึกวิชาชีพในสาขาที่แตกต่างกันออกไป ส่วนเรื่องของคำตอบแทนและสวัสดิการที่เจ้าหน้าที่ได้รับ ในปัจจุบันน้อยเกินไป ไม่สมดุลกับภาระหน้าที่ ที่ต้องรับผิดชอบและความเสี่ยงในการฝึกวิชาชีพให้ผู้ต้องขังเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่จึงไม่พอใจกับรายได้และสวัสดิการที่ได้รับ จึงมีความจำเป็นต้องหารายได้เสริม เพื่อความเพียงพอในการดำรงชีพ จะสังเกตเห็นได้ว่า จากสื่อ

สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ได้ทำผิดกฎหมายอาญา โดยการจำหน่ายยาบ้า หรือรับสินบน จากญาติผู้ต้องขัง เป็นต้น

จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์จึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเพิ่ม ประสิทธิภาพในการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง ว่า ควรให้โอกาสภาคเอกชนที่มีความรู้ความชำนาญ เฉพาะด้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกวิชาชีพให้มากยิ่งขึ้น เพื่อประสิทธิภาพการฝึกวิชาชีพ และ ยังช่วยแบ่งเบาภาระ ให้กับเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์อย่างมากด้วย และในการฝึกวิชาชีพ จะประสบ ผลสำเร็จมากยิ่งขึ้นถ้าการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเข้ารับการฝึกวิชาชีพ ตรงตามความถนัดและ ความชอบของผู้ต้องขัง ซึ่งสอดคล้อง กับองค์ประกอบในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ซึ่งประกอบไป ด้วย 4 ข้อด้วยกัน คือ 1. ผู้กระทำผิด 2. เจ้าหน้าที่ผู้แก้ไข 3. สถานที่แก้ไข และ 4. วิธีการแก้ไข สำหรับข้อแรกคือตัวผู้กระทำผิด เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต้องรู้ว่าผู้กระทำผิดเป็นบุคคลเช่นใด ควรจะ แก้ไขโดยวิธีใด จึงจะได้ผล ข้อที่สอง เจ้าหน้าที่ผู้แก้ไข ต้องมีความรู้ เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ รู้จักบุคคลที่จะแก้ไขและการใช้บุคคล การแก้ไขจึงจะประสบผลสำเร็จ ข้อสามคือ สถานที่แก้ไข ต้องมีสถานที่เพียงพอและปลอดภัยในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ข้อสี่ คือ วิธีการแก้ไข การให้ ผู้ต้องขังทำงานเพื่อฝึกวิชาชีพเป็นการแก้ไขฟื้นฟูแบบการรักษา ผู้กระทำผิดคือผู้ป่วย จึงต้องมีการ จำแนกเพื่อทำการรักษาได้ถูกวิธี โดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ดังนั้นการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง เพื่อเข้ารับการฝึกวิชาชีพจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง